

че Американцитѣ ще поискать да прѣдписватъ закони на васъ и ще ги прѣдписватъ».

Това слово щѣше да бѣде добро за половинъ вѣкъ назадъ, когато майката и дѣщерята още сеѣщали взаимната си родствена връзка; но когато скръцето на дѣщерята се ожесточило, когато неразумнитѣ исканія на майката събудили въ умътъ на дѣщерята нѣкои смѣли мисли, създали въ неѣж незнайни до тогава желанія, стрѣмленія и рѣшителность. да се освободи отъ убийственната грижа; тогава нравоучителнитѣ приказки си нѣматъ мѣстото и заплашваніята сѣ смѣшни, защото, като неотстраняватъ распрата (кавгата), още и ожесточаватъ двѣтѣ страхи. Питтъ въ младостта си би билъ по-последователенъ и постаралъ се би, што въ думитѣ му крайтъ да се върже съ началото. Сега пѣеъ, като се показалъ пріятель на свободата, той прибавиъ, че ѣж дава само на тѣзи, които ще го слушжтъ безусловно и които ще му се покоряватъ.

Въ това врѣме, когато членоветѣ на Парламенттъ се занимавали съ разговори, въ Америка произлѣзло неочаквано събитіе, което принесло Американскійтъ въпросъ отъ областта на краснорѣчивитѣ разговори и на распаленитѣ сказки въ областта на дѣйствиата

На 1-й Мартъ 1770 произлѣзло сблѣскваніе мѣжду народтъ и англійскитѣ войскари въ Бостонъ.

Войницитѣ, ако и лично нищо не били виновни, имали нещастіе да възбудіжтъ ненавистьта на жителитѣ; войницитѣ, заради тѣхната червена униформа, назовавали р а к и, като прибавяли на този прѣборъ епитети съ твърдѣ докачително съдържаніе. Англійскитѣ войници не смѣяли да се покажтъ на улицата; и дѣцата и възрастнитѣ мѣчали се да имъ нанесатъ нѣкое си оскърбяваніе на всякъдѣ, гдѣто се успѣе. Тѣѣ сжшо и по ежшията не било добрѣ на войницитѣ: въ всичко имъ отказали, а ако имъ давали нѣщо, то съ такѣвзи видъ, што самата нужда да се подчиняватъ на редтъ (дисциплината) ги застрашавала да пригълтжтъ мълчишкомъ оскърбеніята и докаченіята. Но и дисциплината тука не помогнала. Войницитѣ, веднажъ, извадени отъ търпѣніе, побили докачителитѣ си. Това било въ сѣбота на 3 Мартъ. Понеже на другійтъ день се падало